

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 12. juni 2019

Sag 23/2019

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Michael Harms, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Glostrup den 31. maj 2017 og af Østre Landsrets 22. afdeling den 9. oktober 2018.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Michael Rekling, Jan Schans Christensen, Lars Apostoli og Kristian Korfits Nielsen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om formildelse og om frifindelse i forhold 2 og 3 og i de dele af forhold 1 og 4, hvor der alene er sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser begået ved selvstændige episoder.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse, dog således at T frifindes i forhold 2 og 3 og i de dele af forhold 1 og 4, hvor der alene er sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 232 begået ved selvstændige episoder.

T har endvidere nedlagt påstand om frifindelse for de forurettede F1 og F2s krav om tortgodtgørelse. Han har ikke bestridt, at der som sket ved landsrettens afgørelse tilkendes F3 tortgodtgørelse på 50.000 kr. og F4 tortgodtgørelse på 30.000 kr.

De forurettede F1 og F2 har hver især påstået stadfæstelse under forudsætning af, at T dømmes i henholdsvis forhold 2 og 3.

De forurettede F3 og F4 har hver især nedlagt påstand om stadfæstelse.

Anbringender

T har anført navnlig, at der er indtrådt forældelse i forhold 2 og 3. Forældelsesfristen for overtrædelse af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser er 5 år, jf. lovens § 93, stk. 1, nr. 2. Fristen skulle frem til 2013-ændringen af straffeloven regnes fra den dag, da den strafbare virksomhed ophørte, jf. § 94, stk. 1. Dermed indtrådte der forældelse i henholdsvis 2010 (forhold 3) og 2011 (forhold 2). Han skal derfor frifindes i disse forhold.

Der er af samme grund indtrådt forældelse af de dele af forhold 1 og 4, hvor der alene er sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 232 begået ved selvstændige episoder. Her indtrådte forældelse i 2011 (forhold 4) og 2012 (forhold 1), og han skal derfor også frifindes for disse selvstændige blufærdighedskrænkelser.

Ved strafudmålingen må det tillægges formildende betydning, at der i det nævnte omfang skal ske frifindelse for blufærdighedskrænkelser. Disse overtrædelser er indgået i den vurdering, der førte til, at såvel byret som landsret nåede frem til en straf på 1 år og 6 måneders fængsel. Det må endvidere tillægges formildende betydning, at de forhold, der ikke er forældet, er begået i perioden 2005-2007 og således ligger langt tilbage i tiden, jf. straffelovens § 82, nr. 14, og at der har været tale om lang sagsbehandlingstid, jf. § 82, nr. 13. Desuden må der tages hensyn til, at han ikke tidligere er straffet af betydning for sagen. En samlet bedømmelse af sagens omstændigheder, herunder hans gode personlige forhold og omstændighederne omkring gerningerne i forhold 1 og 4, bør føre til formildelse, således at straffen nedsættes og gøres delvist betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Da der skal ske frifindelse for strafansvar i forhold 2 og 3, skal der ske frifindelse for de forurettede F1 og F2s krav om tortgodtgørelse.

Anklagemyndigheden har tilsluttet sig, at der er indtrådt forældelse i forhold 2 og 3 og i de dele af forhold 1 og 4, hvor der alene er sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 232 begået ved selvstændige episoder.

Anklagemyndigheden har i den forbindelse anført, at den nugældende bestemmelse i straffelovens § 94, stk. 4, 1. pkt., hvorefter forældelsesfristen ved overtrædelse af § 232 begået over for et barn under 15 år tidligst regnes fra den dag, den forurettede fylder 21 år, ikke finder anvendelse i denne sag. Bestemmelsen blev indsat i straffeloven ved lov nr. 633 af 12. juni 2013, og den trådte i kraft den 1. juli 2013. Den finder også anvendelse på lovovertrædelser begået før lovens ikrafttræden, medmindre forældelse efter de hidtil gældende regler er indtrådt før lovens ikrafttræden. I det foreliggende tilfælde indtrådte forældelse for blufærdighedskrænkelserne i forhold 2 og 3 efter den 5-årige forældelsesfrist i henholdsvis 2011 og 2010, og for så vidt angår de enkelte episoder i forhold 1 og 4, hvor der alene er domfældt for blufærdighedskrænkelser, indtrådte forældelse i henholdsvis februar 2012 og i første halvdel af 2011 – og dermed i det hele inden nugældende § 94, stk. 4, 1. pkt., trådte i kraft den 1. juli 2013.

Hvad angår strafudmålingen har anklagemyndigheden anført navnlig, at den fastsatte fængselsstraf på 1 år og 6 måneder må anses for passende, selv om T i et vist omfang skal frifindes for overtrædelse af straffelovens § 232. En samlet vurdering af de handlinger, han skal straffes for, over for de handlinger, han som følge af forældelse ikke kan straffes for, må føre til, at den idømte straf fastholdes. Det er ikke antageligt, at straffen, navnlig henset til grovheden af forhold 1 og 4 og disse overtrædelsers indvirkning på de forurettede, var blevet udmålt til et lavere niveau af byretten eller landsretten, hvis de forældede blufærdighedskrænkelser ikke var indgået i strafudmålingen. Det bør i den forbindelse tillægges betydning, at T i 1995 og 2001 er straffet for personfarlig kriminalitet i form af vold. Der er ikke grundlag for at formilde straffen på grund af lang sagsbehandlingstid, jf. straffelovens § 82, nr. 13, og der bør efter karakteren af lovovertrædelserne og de forurettedes alder og aldersforskellen mellem T og de forurettede lægges begrænset vægt på hensynene i lovens § 82, nr. 14, selv om forholdene er begået i årene 2005-2007. Der er ikke grundlag for helt eller delvist at gøre straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Supplerende sagsfremstilling

Kriminalforsorgen har den 20. maj 2019 ved en personundersøgelse af T vurderet, at han er egnet til at modtage en helt eller delvist betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Det er oplyst, at T tidligere er straffet for vold, herunder ved dom afsagt den 10. januar 2001 af Retten i Frederikssund, hvorved han blev idømt 1 års fængsel for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1.

Højesterets begrundelse og resultat

T er efter byrettens bevisresultat, som landsretten har tiltrådt, dømt for i perioden fra december 2005 til den 26. februar 2007 i ikke under 100 tilfælde at have krænket sin dengang 10-11-årige steddatter F3s blufærdighed ved bl.a. at beføle hende på brysterne og bagdelen og for flere gange at have stukket en finger ind i hendes skede (forhold 1). Overtrædelserne er henført under straffelovens § 216, stk. 2, og § 223, jf. i det hele § 225 om andet seksuelt forhold end samleje (dagældende § 222, stk. 2, og § 223, jf. i det hele § 224), og § 232.

T er endvidere dømt for i perioden fra sommeren 2005 til første halvdel af 2006 flere gange at have krænket den dengang ca. 8-årige F4s blufærdighed ved at beføle hende på brysterne og for 4-5 gange at have stukket en finger ind i hendes skede (forhold 4). Overtrædelserne er henført under straffelovens § 216, stk. 2, jf. § 225 (dagældende § 222, stk. 2, jf. § 224), og § 232.

Herudover er T dømt for overtrædelse af straffelovens § 232 ved på flere tidspunkter i foråret 2006 at have krænket den dengang ca. 11-årige F1s blufærdighed (forhold 2) og ved på et tidspunkt i 2005 at have krænket sin dengang 12-13-årige steddatter F2s blufærdighed (forhold 3).

For Højesteret angår sagen i første række, om der er indtrådt forældelse af nogle af de blufærdighedskrænkelser, som T er dømt for, og i anden række strafudmålingen. Der er derudover spørgsmål om tortgodtgørelse til F1 (forhold 2) og F2 (forhold 3).

Forældelse

Strafferammen for overtrædelse af straffelovens § 232 er fængsel indtil 4 år, og sådanne overtrædelser er dermed undergivet en 5-årig forældelsesfrist, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2.

Strafferammen for overtrædelse af straffelovens dagældende § 222, stk. 2, jf. § 224 (nu § 216, stk. 2, jf. § 225) er fængsel indtil 12 år, og sådanne overtrædelser er dermed undergivet en 15-årig forældelsesfrist, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 4. Det følger af dagældende § 93, stk. 4 (nu stk. 3), at i tilfælde, hvor nogen ved samme handling har begået flere lovovertrædelser, for hvilke der gælder forskellige forældelsesfrister, skal den længste af disse frister anvendes med hensyn til samtlige overtrædelser.

Blufærdighedskrænkelserne i forhold 2 og 3 fandt som nævnt sted i henholdsvis 2006 og 2005. T blev først sigtet for forholdene i februar 2017. Forholdene er herefter forældede, jf. straffelovens § 94, stk. 1 og 5.

Blufærdighedskrænkelserne i forhold 1 og 4 fandt sted henholdsvis fra 2005-2007 og 2005-2006. T blev også først sigtet for disse forhold i februar 2017. Højesteret finder herefter, at der er indtrådt forældelse af de blufærdighedskrænkelser i forhold 1 og 4, som er begået ved selvstændige episoder uden samtidig overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 2, jf. § 225.

Det bemærkes herved, at den nugældende bestemmelse i straffelovens § 94, stk. 4, 1. pkt., hvorefter forældelsesfristen ved overtrædelse af § 232 begået over for et barn under 15 år tidligst regnes fra den dag, den forurettede fylder 21 år, ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, idet der for de ovennævnte forhold allerede var indtrådt forældelse efter de hidtil gældende regler, inden § 94, stk. 4, 1. pkt., trådte i kraft den 1. juli 2013.

På den anførte baggrund tiltræder Højesteret parternes samstemmende påstande om frifindelse af T i forhold 2 og 3 og om frifindelse for de blufærdighedskrænkelser i forhold 1 og 4, der er begået ved selvstændige episoder.

Strafudmålingen

Ved strafudmålingen for de forhold, der herefter ikke er forældede, finder Højesteret, at der må lægges vægt på karakteren og hyppigheden af de begåede lovovertrædelser, de forurettedes alder, aldersforskellen mellem T og de forurettede, længden af den periode, hvori overgrebene har fundet sted, og det tillids- og afhængighedsforhold, der forelå, ikke mindst i relation til steddatteren F3. Der må herudover tages hensyn til, at T få år forud for gerningstidspunkterne er straffet for personfarlig kriminalitet.

Højesteret finder, at der ikke er grundlag for formildelse som følge af sagsbehandlingstiden eller som følge af den tid, der er gået, siden forholdene blev begået, jf. straffelovens § 82, nr. 13 og 14.

Uanset frifindelsen for de forældede blufærdighedskrænkelser finder Højesteret efter de ovenfor anførte omstændigheder, at der ikke er grundlag for at nedsætte den idømte fængselsstraf på 1 år og 6 måneder. Der er ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Tortgodtgørelse

Højesteret finder som følge af frifindelsen i forhold 2 og 3, at bestemmelserne om tortgodtgørelse i disse forhold skal udgå, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1.

Konklusion

Højesteret stadfæster landsrettens dom med de ændringer, at T frifindes i forhold 2 og 3 og for de blufærdighedskrænkelser i forhold 1 og 4, der er begået ved selvstændige episoder uden samtidig overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 2, jf. § 225, samt at bestemmelserne om tortgodtgørelse til F1 og F2 udgår.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med de ændringer, at T frifindes i forhold 2 og 3 og for de blufærdighedskrænkelser i forhold 1 og 4, der er begået ved selvstændige episoder, samt at bestemmelserne om tortgodtgørelse til F1 og F2 udgår.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

Afsagt den 9. oktober 2018 af Østre Landsrets 22. afdeling
(landsdommerne Lene Jensen, Michael Kistrup og Imke Christine Thilkjær (kst.) med domsmænd).

22. afd. nr. S-1730-17:

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Bjørn Lund Hansen, besk.)

Glostrup Rets dom af 31. maj 2017 (15-2665/2017) er anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse efter anklageskriftet samt skærpe.

F3 har nedlagt påstand om torterstatning på 150.000 kr., subsidiært et mindre beløb efter retens skøn, jf. erstatningsansvarslovens § 26, samt rente fra den 3. juni 2017, jf. erstatningsansvarslovens § 16.

F2 har nedlagt påstand om stadfæstelse af byrettens afgørelse om tort.

F1 har nedlagt påstand om torterstatning på 50.000 kr., subsidiært et mindre beløb efter retens skøn, jf. erstatningsansvarslovens § 26, samt rente fra den 3. juni 2017, jf. erstatningsansvarslovens § 16.

F4 har nedlagt påstand om torterstatning på 50.000 kr., subsidiært et mindre beløb efter retens skøn, jf. erstatningsansvarslovens § 26, med rente fra den 3. juni 2017, jf. erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravenes størrelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne F3, F2, A, F1 og F4.

Den i byretten af vidnet B afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at det passer med tidspunktet for anmeldelsen af overgrebet på C, at det er A, der har fået pigerne til at anmelde ham. Anmeldelsen er planlagt. Der er penge i det for pigerne. På et tidspunkt sad han med D, og F1 begyndte at sige, ”nu sætter han hende på hans pik” eller lignede. Han tog fat i hende for at stoppe hende.

A og hendes daværende mand var gået fra hinanden, da han lærte A at kende. Han boede på pensionat, men flyttede ind hos hende omkring oktober 2005. F3 var ikke overvægtig, da han boede hos A. Hun havde ikke problemer med veninder. F3 havde et normalt søskendeforhold til F2. F4 kom mest i hjemmet. Han kan ikke huske, om hun overnattede. F1 overnattede ikke. F1 var meget provokerende og fræk, selv om hun kun var omkring 10 år gammel. A greb ikke ind over for pigerne. Han havde samvær med D, efter at han og A gik fra hinanden. D fortalte ham om overgreb fra E. Tiltalte har haft et billede med seksuelt indhold på sin telefon. Han har ikke med vilje vist F1 billedet. F4 og F1 har ikke overnattet, mens han var i hjemmet.

Vidnet F3 har supplerende forklaret blandt andet, at hun ikke havde talt med nogen om det passerede, før hun gik til politiet. C fik en masse psykologhjælp og var glad og lettet, og det fik vidnet til at anmelde forholdet. Den økonomiske compensation har slet ikke haft indflydelse på anmeldelsen. Hun havde hørt om en episode med F4, hvorfor hun henledte politiets opmærksomhed på hende. På et tidspunkt kom tiltalte og rørte ved hendes og F1s bryster og numser. Hendes mor vidste ikke noget, da vidnet gik til politiet. Hun vidste ikke, at hendes mor havde været til en samtale på kommunen. Hun og F2 har ikke i den forbindelse sagt, at det, som tiltalte var beskyldt for, ikke passede. Hendes mor og tiltalte skændtes meget, og hun tror, at det var hendes mor, der stoppede forholdet til ham. Hun har aldrig talt med tiltalte om det passerede. Hun prøvede at sove eller lade som om hun sov, når han befølte hende.

Foreholdt afhøringsrapport af 16. februar 2017 har hun forklaret, at hun godt kan have sagt til politiet, at hun fastholdt, at tiltalte havde indført fingre i hendes skede under overgrebene. Hun husker ikke, om tiltalte fik udløsning, da han onanerede. Hun husker kun, at hendes mor bad hende sige til F1, at F1 ikke skulle sige noget til sin mor. Hun var på samvær hos sin far hver 14. dag. Hun turde ikke rigtig fortælle sin far om overgrebene. Hun kan godt huske episoder, hvor tiltalte stak fingre i hende skede. F4 boede hos dem i perioder. F1 overnattede kun hos dem en gang i mellem. Hun har i 5-6 uger gået til behandling på et center for seksuelt misbrugte, men er nu blevet ramt af anden sygdom, hvorfor hun indtil videre har måtte stoppe forløbet.

Vidnet F2 har supplerende forklaret blandt andet, at hun fortalte om overgrebet til sin mor og far. Hun var i et samtaleforløb med en psykolog på grund af skilsmissen mellem hendes forældre. Der fortalte hun om det passerede. Psykologerne - to kvinder - rådede hende til at fortælle om det passerede til hendes forældre. Hendes mor afviste blankt beskyldningerne mod tiltalte. Først efter, at F3 gik til politiet, har hun fået noget at vide om overgreb mod F3. Det var politiet, der kontaktede hende, fordi F3 havde sagt til dem, at der var sket vidnet noget. Det, hun forklarede til politiet, er sket, og hun forklarede ikke dette på grund af pengene. Tiltalte havde et voldsomt temperament, og han blev arrig, når de tog kasketten fra ham. Tiltalte blev sur, fordi han havde et problem med hårtab. Hun vidste, at hendes mor havde fået en henvendelse fra kommunen. De boede i en ghetto, og derfor havde de et hårdt sprog. Efter episoden med F1, som blev anmeldt til kommunen, kom F1 ikke mere i hjemmet. Hun har en gang sagt til nogen, at D skulle være glad for tiltalte, for hun tror ikke, at tiltalte vil røre sin egen datter.

Vidnet A har supplerende forklaret blandt andet, at hun aldrig har hørt, at tiltalte skulle have taget F2 på brysterne. Hun har kun hørt, at han skulle have rørt ved F3s bryster. Hun troede ikke på, at der var sket noget. Hun tror heller ikke på det i dag.

Foreholdt afhøringsrapport af 27. februar 2017, hvorefter hun skulle have forklaret, at hun intet kendte til seksuelle overgreb, men at hun havde sine mistanker, har hun forklaret, at hun ikke har haft nogen mistanker. Hun husker heller ikke, at hun skulle have sagt, at hun havde fortrudt, at hun ikke havde anmeldt det til kommunen, politiet eller lignede. Tiltalte var meget jaloux. Hun ved ikke, hvad hun tænkte, da hun bad F1s mor om ikke at anmelde episoden.

Hun frygtede ikke en reaktion fra tiltalte, hvis hun anmeldte det. F3 har ikke haft behov for psykologhjælp. F1 overnattede ikke meget i deres hjem. Hun har ikke set pigernes leg med tiltalte. Tiltalte udviste ingen interesse over for unge piger. Efter F1s mors anmeldelse til kommunen, blev forholdet til F1 brudt. F4 boede hos dem i perioder. Tiltalte viste heller ikke interesse for hende. Nogle af anmeldelserne mod tiltalte kan være sket på grund af udsigten til erstatning.

Foreholdt afhøringsrapport 27. februar 2017, hvorefter hun skulle have forklaret, at hun var bekendt med, at tiltalte havde befølt F2, har hun forklaret, at det ikke var F2, men F3.

Vidnet F1 har supplerende forklaret blandt andet, at hun overnattede hos F3 måske 2-3 gange om måneden. Tiltalte forulempede hende ofte, når hun sov. Han stak en finger op mellem hendes ben næsten hver gang, han bar på hende. Hun ville have tiltalte væk, hvorfor hun bed ham. Hun ved ikke, om F3 vidste, hvad tiltalte havde gjort ved hende. De talte ikke om, hvad tiltalte havde gjort, heller ikke hvad han havde gjort ved F3. Hun var ikke med sin mor på kommunen. Hun kom ikke hos F3 efter anmeldelsen til kommunen. Hun måtte ikke. Hun var ikke langt fremme seksuelt, idet hun kun var 10 år. Hun og pigerne tog måske tiltaltes kasket og gemte den. Erstatningen har ikke være vigtig for hende. Hun husker ikke, hvordan det kom i stand, at hun så de seksuelle billeder på tiltaltes mobiltelefon. Hun mener at huske, at tiltalte viste hende telefonen.

Vidnet F4 har supplerende forklaret blandt andet, at hun overnattede hos F3 flere gange om ugen. Når hun sov der, havde hun underbukser og top på. Bukserne trak tiltalte ned af hendes ben. Han har aldrig haft toppen af hende. Han har 3-4 gange haft fingre oppe i hende. Han har også befølt hende på brysterne uden på tøjet inde i stuen. Hun legede ofte med den yngste datter D, og tiltalte har ofte blandet sig og i den forbindelse taget hende på brysterne. Hun har et par gange bedt tiltalte om at stoppe.

Foreholdt afhøringsrapport af 20. februar 2017 kan hun ikke huske, om hun har sagt, at tiltalte befølte hende 10-15 gange. Hun mener, at det var i 5-6 tilfælde, at han havde en eller flere fingre oppe i hendes skede. F3 var kun bekendt med, at tiltalte havde taget på vidnets bryster inde i stuen. Hun betroede sig ikke til F3. Hun var ikke med til F2s konfirmationsfest, hvor

vidnets forældre syntes, at tiltalte havde været meget nærgående. Hendes forældre spurgte, om tiltalte havde taget på hende, hvilket hun svarede nej til.

Personlige forhold

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han nu arbejder som vicevært på et plejehjem. D har et værelse hos ham. Hun kommer ofte og besøger ham.

Landsrettens begrundelse og resultat

5 dommere udtaler:

Ad forhold 1 og 4

Efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Ad forhold 2

Af de af byretten anførte grunde tiltrædes det, at tiltalte er fundet skyldig, herunder at beføling af ben i den sammenhæng, det er foregået i, er en overtrædelse af straffelovens § 232.

Ad forhold 3

Af de af byretten anførte grunde tiltrædes det, at tiltalte er fundet skyldig, herunder at beføling af fødder i den sammenhæng, det er foregået i, er en overtrædelse af straffelovens § 232.

1 dommer udtaler:

Af de grunde, som er anført af flertallet, er tiltalte skyldig i forhold 4. I forhold 1-3 er der ikke ført det i en straffesag fornødne bevis for tiltaltes skyld, hvorfor tiltalte bør frifindes i disse forhold.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Straffen findes passende. Landsretten har ved strafudmålingen lagt vægt på de samme omstændigheder, som er anført af byretten.

De juridiske dommere tiltræder, at der er grundlag for at tilkende de forurettede torterstatning for overgrebene og lægger vægt på de samme omstændigheder, som er anført af byretten.

Herefter stadfæstes torterstatningen til F3 og F4.

Torterstatningen til F2 findes at skulle nedsættes til 8.000 kr. Der er herved lagt vægt på, at der alene er tale om en enkeltstående episode.

Torterstatningen til F1 findes at skulle forhøjes til 15.000 kr. Der er herved lagt vægt på, at der har været tale om flere episoder.

T h i k e n d e s f o r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes, dog at erstatningen til F2 nedsættes til 8.000 kr., og erstatningen til F1 forhøjes til 15.000 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

"Byrettens afgørelse fremgår pt. ikke af [Højesterets hjemmeside](#)".

Rigsadvokatens Vidensehed d. 12. juni 2019

DOM

afsagt den 31. maj 2017

Rettens nr. 15-2665/2017

Politiets nr. 0700-72304-00048-16

Anklagemyndigheden

mod

T

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 15. marts 2017.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 2 og § 223, i det hele jf. § 225 (dagældende § 222, stk. 2 og § 223, i det hele jf. § 224), samt § 232,

ved i perioden fra december 2005 til den 26. februar 2007 på adressen ... i ikke under 100 tilfælde, at have ført en finger op i skeden på F3, født i 1995, der var tiltaltes steddatter, ligesom tiltalte i samme forbindelse krænkede F3s blufærdighed, idet han befølte hende på brysterne og numsen, imens tiltalte onanerede sig selv.

2.

overtrædelse af straffelovens § 232 ved på flere tidspunkter i foråret 2006 på adressen

...,

ved uanstændigt forhold ad flere gange at have krænket blufærdigheden hos F1, f. i 1995, idet tiltalte kyssede hende, hev hendes bluse op og befølte hende på brysterne, stak sin hånd ned i hendes bukser, berørte hende på mave og ben mens hun sov, samt foreviste hende pornografiske billeder.

3. (4.)

overtrædelse af straffelovens § 232,

ved på et tidspunkt i 2005 på adressen ... ved uanstændigt forhold at have krænket blufærdigheden hos F2, f. i 1992, idet tiltalte befølte hende på brysterne og fødderne mens hun sov.

4. (5.)

overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 2, jf. § 225 (dagældende § 222, stk. 2, jf. § 224),

samt § 232, ved på flere tidspunkter i perioden fra sommeren 2005 til første halvdel af 2006 på adressen ... i 10-15 tilfælde ved uanstændigt forhold ad flere gange at have krænket blufærdigheden hos F4, f. i 1997, idet tiltalte befølte hende på brysterne mens hun sov, og i samme forbindelse i 5-6 tilfælde indførte en eller flere fingre i F4s skede.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængsel.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

F3 har påstået, at tiltalte skal betale 150.000 kr. i erstatning

F2 har påstået, at tiltalte skal betale 8.000 kr. i erstatning

F1 har påstået, at tiltalte skal betale 50.000 kr. i erstatning

F4 har påstået, at tiltalte skal betale 50.000 kr. i erstatning

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravenes størrelse.

Sagens oplysninger

Der blev den 3. maj 2017 afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne F3, F2, A, F1, B og den 31. maj 2017 af F4. Det bemærkes, at F3s forklaring er afgivet for lukkede døre.

I retsbøgerne er forklaringerne gengivet sådan:

"Tiltalte har forklaret, at han og A blev kæresten i februar 2005. De havde kendt hinanden lidt før, men hun var sammen med en anden i begyndelsen. Han flyttede sammen med hende, før hun fødte D, måske 2 måneder før. Han havde ikke adresse hos hende. A boede sammen med sine 3 døtre.

Han havde været på besøg, inden han flyttede ind, men kun i weekenderne, når børnene var hos deres far.

F4 var en sød pige. Hun havde haft problemer med sin far og papfar. Han var sød over for de piger, der kom i huset. Pigerne betroede sig til ham. Men A sagde, at han ikke skulle tro på det, som F4 fortalte.

F4 fortalte, at hun havde prøvet at bolle mange gange. Hun sagde, at det var med far og papfar. Det fortalte hun også, mens andre hørte det.

A fik fødselsdepression. Det var nok 10 dage efter fødslen. A fortalte om hendes og tiltaltes seksuelle forhold til andre, herunder til pigerne. Hun tog sig ikke af D. Det måtte tiltalte gøre. D havde kolik og gylpede meget. På grund af As fødselsdepression var han tit oppe hele natten for at passe D.

F1 var for meget til sidst efter Ds fødsel.

F1 plejede at drille ham over, at han var skallet, og hun tog hans kasket hele tiden, og så fulgte han efter hende. Nogen gange satte pigerne sig på kasketten, og så tog han den. De kunne også sidde på hans hænder og kildre ham, for han er meget kilden. F1 sagde ofte, når han sad med D, "Prøv at se, D sidder på hans pik." eller "Se, han sidder med hende oven på pikken". F1 sagde også, at alle mulige bollede. Hun kunne også finde på at putte sin fod på hans numse, hvis han bøjede sig.

Der kom andre veninder i huset. De andre talte ikke om at bolle eller noget. Det var kun F3, F4 og F1, der talte om det.

En dag kom de tre piger, F4, F3 og F1 og begyndte at drille ham. De hoppede på ham. De sagde, at "de ville kneppe ham ihjel". De brugte hele tiden ord som "bolle" og "pik".

Han gav C opmærksomhed, da A var gravid. De bad om, at han skulle komme ind på deres værelser for at slukke fjernsynet, når de sov. Han gik ind mange gange og slukkede fjernsynet. Han har i den forbindelse ofte lagt dynen på dem.

Han har aldrig befølt F3 eller onaneret over for hende. Han har heller ikke stukket en finger op i hende. Han har aldrig være nøgen foran F3.

Om forhold 2 forklarede han, at F1 aldrig har sovet i lejligheden, i hvert fald ikke når han har været der. Det har F4 heller ikke.

Han har ikke kysset F1 eller gjort de andre ting, der står i anklageskriftet.

Han har aldrig vist F1 et billede, hvor A sutter på hans lem. Han har aldrig taget billeder af ham og A, når de havde sex.

Om forhold 3 forklarede han, at han ikke har taget F2 på brysterne og fødderne, mens hun sov. Om forhold 4 forklarede han, at han aldrig har taget hende på brysterne. Han har ikke stukket en finger op i hendes skede.

Han mener, at han sidder i retten nu, fordi hans datter D blev udsat for seksuelle overgreb af E.

Han sagde til sidst til F1, at hun skulle holde sig væk. F1 forsøgte at tage hans bukser ned, når de to andre kildrede ham. Det ville han ikke finde sig i. Så til sidst tog han fat i hende og sagde, at ”nu stopper du”. F1 gik hjem og sagde det til sin mor, og så anmeldte moderen det til kommunen.

Han deltog ikke i noget møde på kommune, det var kun A, der deltog. Han var ikke indkaldt til mødet.

Han har ikke slået F1. Men hun ville ikke stoppe, når han bad hende om det. Til sidst måtte han være hårdere. Han tog fat i hende for at få hende til at stoppe. Han tog bare fat i hende, han slog hende ikke.

Det var vist F3, der anmeldte ham til politiet. Men han tror, at det reelt er A, der har fået hende til det, fordi han var vred over, at hun fortsat var sammen med E, efter at E var dømt for seksuelle overgreb mod C. Han var bange for, at E også skulle udsætte D for seksuelle overgreb. Han havde aftalt at mødes med A, men hun aflyste pludselig, og det passer meget godt med, at det var samtidig med, at F3 anmeldte ham til politiet.

Adspurgt af forsvareren forklarede han, at han havde et godt forhold til pigerne, da han flyttede ind. Han prøvede at sige til pigerne, at de ikke skulle være sure på deres far. Pigerne besøgte F, men han hentede og afleverede dem også hos A. A og F kunne tale sammen om samvær m.v.

Han deltog ikke i mødet med ... Kommune, for han var ikke blevet indkaldt. Det var alene A, der deltog. Han vidste, at mødet var der. Alle pigerne sagde, at det ikke passede, det som F1 havde forklaret til sin mor. A fortalte ham om mødet bagefter. Han havde ikke forsøgt at kysse F1. Der var kun det med legen om kasketten. De plejede at hoppe på ham og sidde på ham. Han har sagt fra, men A sagde, at de sagde, at han var sød og sjov. Han rørte ikke ved dem. Der var en periode, hvor D krævede meget opmærksomhed, og så søgte de andre piger også opmærksomhed. F2 kunne skifte tøj ved siden af ham. Der var intet seksuelt i det. Pigerne gik altid rundt i underbukser m.v.

Da han og A gik fra hinanden, aftalte de fælles forældremyndighed over D, og de indgik en aftale om samvær. De var ikke uvenner over det.

D og C var tæt knyttet til hinanden, men C blev jaloux. Hun kaldte ham for far. Han har stadig kontakt med C i dag. C bor hos F i dag. Hun vil ikke bo hos E. D savner hende.

Der har ikke været uoverensstemmelser mellem ham og børnene eller ham og A, efter de gik fra hinanden. Han har givet gaver til fødselsdage, konfirmation, og da F2 blev mor.

F3 forklarede, at hun var 9-10 år, da hendes mor og tiltalte blev kæresten. Hun husker ikke, hvordan hun fandt ud af, at de var kæresten. Hun husker ikke, hvordan han kom ind i deres liv. Han havde ikke adresse hos dem, men han opholdt sig hele tiden hos dem. I lejligheden i ... var der 3 værelser og en stue. Hun delte værelse med C. Værelset var opdelt med reoler imellem. F2 havde sit eget værelse. D var ikke født endnu.

A havde et soveværelse.

Hun og hendes søstre havde et normalt forhold til tiltalte. Han røg meget hash og var meget ”væk” dvs. skæv. Men ellers havde de i begyndelsen et normalt forhold til ham.

På et tidspunkt begyndte han om aftenen at gå ind til hende for at slukke hendes tv. Det udviklede sig til, at han begyndt at pille ved hende og spille den af foran hende. Han rørte samtidig ved hende.

Han rørte ved hendes bryster og numse og kiggede på hende. Han kom ind, selv om tv'et var slukket. Hun sov i en stroptrøje. Han rørte hende både inden for og uden på tøjet.

Han rørte uden på underbukserne på hendes numse. Han onanerede, mens han rørte ved hende. Han sagde ikke noget, så vidt hun husker. Da var hun nok 10 år. Hun blev bange og prøvede at lade som om, at hun sov, men det hjalp ikke. Hun turde ikke fortælle nogen om det. Hun var bange for, at det var hendes egen skyld, og at ingen ville tro hende. Hun havde ikke prøvet sådan noget før.

Hun har altid være overvægtig. Hun har været på julemærkehjem, hvor hun tabte 11 kilo. Det var efter, at det her skete.

Hun husker det sådan, at han også har rørt hende i tissekonen. Hun mindes ikke, hvor mange gange, han gjorde det. Han rørte udenpå. Hun husker ikke, om han har haft en finger oppe i hende.

Det stod på i et par år. Hun mener, at det var 2005-2007. I 2007 gik hendes mor fra ham, og så stoppede det. De havde været uvenner et par gange, hvor hun håbede, at de gik fra hinanden, så hun kunne blive fri for hans tilnærmelser, men så blev de venner igen.

Hun havde aldrig haft noget i mod ham, før det her begyndte.

Forholdt politirapport, forhold 1, bilag D-1, forklarede hun, at det er hendes underskrift på rapporten.

Foreholdt at hun har forklaret, at han har haft en finger oppe i hende og kørte den ind og ud flere gange, forklarede hun, at det kan hun godt have forklaret, men hun husker det ikke i dag. Det skete 1-2 gange om ugen i 2 år.

Hun sagde det ikke til nogen. Måske har hun antydnet det over for sin mor. Hun har prøvet at fortælle hende, hvordan hun havde det psykisk.

Nu er hun via VISO blevet visiteret til "Center for seksuelt misbrug" i ... Hun har deltaget i ét møde. Der talte de om mange ting angående hendes oplevelser. Hun er meget ked af det. Hun føler, at det er hendes skyld, at de sidder i retten i dag.

Hendes lillesøster D, som er tiltaltes datter, elsker hun meget højt. Hun har været bange for, at tiltalte også ville forulempe D. Hendes søster C havde en sag kørende om seksuelt misbrug, og hun fik en masse hjælp, og derfor kunne vidnet nu også se, at hun selv havde brug for hjælp.

Hun havde sin kæreste med på politigården. Hun havde ikke fortalt sine søstre om det. Efter sagen er startet, har hun talt med F2. De har talt om, at hun har anmeldt det, og hun har forklaret, at det ikke var fuldbyrdet samleje, for det kunne de jo godt tro, at det var. De har ikke talt om andet.

F2 har sagt, at hun har mærket det samme som hende. De har talt om det efter politianmeldelsen.

F1 var en veninde i folkeskolen. De var gode veninder. De var sammen hele tiden. De legede sammen og gik i klasse sammen. Det var vist før, at D blev født.

F1 kom hjemme hos hende. Hun sov der også. Når F1 sov der, så sov hun på vidnets værelse på en madras. Hun har set en episode, hvor de var hos dem. De stod op af sofaen for at kigge på tv'et. Tiltalte kom hen og begyndte at røre på deres bryster. F1 gik hjem til sin mor og sagde det til hende. Hun hørte ikke mere om det. Det er nok også en grund til, at vidnet var bange for at fortælle det, når der nu ikke skete noget ved, at F1 gik til sin mor med det.

Hende og F1 stoppede med at være venner, måske fordi F1 flyttede skole. Det kan godt have noget med episoden at gøre, men hun er ikke sikker. De har skrevet lidt på Facebook, og de mødtes da de var 16 år og hang ud sammen. De har ikke talt om denne sag. Det var først, da

hun havde afgivet forklaring, at hun skrev til F1. Det var hende der gav F1s kontaktoplysninger til politiet.

F4 er hendes bedste veninde. De har kendt hinanden i mange år. De er stadig veninder. Hun har fået at vide, at der også har været noget mellem F4 og tiltalte. De har talt lidt om det et par gange – ikke før politianmeldelsen – men efter. F4 kom også hos dem. Hun husker ikke så meget fra dengang. De var tit uvenner. F4 har også sovet hos hende mange gange. Der er også mange gange, hvor vidnet sagde til F4, at hun ikke måtte sove hos hende alligevel. Hun husker ikke i dag, hvorfor hun ikke ville have det.

Hun fik at vide fra politimanden, at der også havde været episoder med F4. Det gjorde hende overrasket. Hun har ikke overværet nogen episoder.

Forholdt forklaringen om legen med kasketten forklarede hun, at hun husker noget med, at han var skaldet, og han hele tiden havde kasket på. Hun mindes også, at de tog kasketten. Hun har aldrig sat sig på den eller bedt ham om at røre hende. Det er løgn, hvis tiltalte siger, at han ikke kom på hendes værelse om aftenen.

Hun husker ikke, at hun nogensinde har sagt ”bolle” og lignende. Hun husker heller ikke, at F1 sagde ”bolle og pik” hele tiden. Det var også begrænset, hvad de vidste om sex, når de kun var 10 år.

Hun har ikke set nogen fotos af sex på en mobiltelefon. Hun ved ikke, om F1 har set noget på en mobiltelefon.

Det var hendes egen beslutningen at gå til politiet. Hendes mor er stadig sammen med E. Hun havde talt med sin kæreste og sin far. Men hun sagde det ikke til sin mor. Hun fortalte det til sin mor, efter hun havde afgivet forklaring til politiet.

Hun har kontakt med alle sine søstre. De ses også nogen gange.

Hun afgav ikke forklaring i sagen om E, men hun blev afhørt telefonisk af politiet. Hun var flyttet hjemmefra, da det skete. Hun var vist 17,5 år, da hun flyttede hjemmefra. Hun skiftede adresse som 18-årige.

Adspurgte af forsvareren forklarede hun, at hun ikke husker, om tiltalte rørte ved vidnet, når F1 var på værelset. Man kunne ikke se igennem reolerne til C. Hendes mor var hjemme, tror hun. Men hun havde også perioder hvor hun var indlagt, fordi hun var syg med blodprop i hjernen. Hun sagde ikke noget til sin mor, fordi hun følte, at moderen ikke ville tro hende. Hun har altid være tæt med sin mor, men ved episoden med F1 følte hun, at ingen ville tro på hende. Hun følte, at moderen svigtede.

Hun var hos sin far hver 14. dag. Hun mindes ikke, at han spurgte hvordan det gik, men det har han nok gjort. Hun har aldrig været så tæt på ham, så hun betroede sig ikke til ham.

Hun turde ikke anmelde det, for hun har været bange for tiltalte, da hun var lille. Men da den anden sag begyndte, fik hun modet til at anmelde ham. C fortalte hende aldrig noget. De har aldrig talt om det før.

Forsvareren havde lejlighed til at tale med tiltalte i lytterummet.

Adspurgte af forsvareren forklarede vidnet herefter, at hun ikke kendte til en episode, hvor hun skulle have holdt C hoved fast mellem sine lår, mens hun selv blot var iført trusser.

F2 indledte med at oplyse, at hun ikke kunne se på den fremlagte personoversigt på grund af et navn, der fremgik af oversigten. Oversigten blev herefter fjernet fra vidnepladsen.

Hun husker det sådan, at hendes mor blev kærester med tiltalte i 2002, 2003 eller 2004 og frem til 2007. De stoppede med at være kærester i 2007, fordi de skændtes hele tiden og aldrig var enige.

Hun vidste ikke, at F3 ville gå til politiet. F3 er en meget lukket pige, og man skal hive alle oplysninger ud af hende. Hun så eksempelvis på Facebook, at C havde forlovet sig.

Efter C havde været udsat for seksuelle overgreb, så sagde F3, at der også var sket noget med hende. Men hun sagde ikke hvad, der var sket. Hun sagde, at det var tiltalte, der havde gjort

noget. Da hun spurgte ind til det, svarende F3 blot, at der ikke havde været tale om samleje, men at han havde gjort andre ting, bl.a. havde han onaneret foran F3. F3 fortalte det til hende i november sidste år, før F3 gik til politiet.

Hun har selv fortalt om overgreb til sin mor og søster for mange år siden. Efter skilsmissen mellem hendes forældre, var F3 meget ked af det. De gik derfor i et samtaleforløb med en psykolog, hvor alt blev fortalt. Hun fortalte her om episoden. Episoden var, at hun åbenbart havde glemt at slukke sit tv, som hun havde på sit værelse. Det var nok mens, at hendes mor var gravid. Hun sov, men vågnede ved, at tiltalte rørte ved hende. Han rørte hendes krop fra halsen og ned. Han begyndte ved hendes bryster. Han sagde, at det var fordi, at han ledte efter fjernbetjeningen. Han fortsatte med at røre ved hende på hendes ben og lår. Hun sagde, "Skrid ud af mit værelse" eller lignende. Han blev siddende og nussede hende på benene. Han rørte hende ikke i skridtet. Men hun sagde, "Skrid ud af mit værelse" eller "Fuck af", hvorefter han gik ud. Han havde både rørt hendes bryster og hendes mave ved navlen.

Næste dag blev det for overvældende for hende, så hun fortalte det til sin mor og sin far, fordi hun syntes, at det var helt forkert. Moderen sagde reelt, at hun ikke troede på det. Det var derfor hendes opfattelse, at hun ikke måtte sige sådan noget til sin mor. Hun tog herefter hjem og boede hos sin far i et par dage.

Hun fortalte det også til F3, der også sagde, at han også kom på hendes værelse, men der skete ikke noget.

Hun kender F1 og F4. Hun husker ikke F1 så godt, for det er mange år siden, at hun har set hende, men F4 er stadig veninde med F3. Hun mener helt bestemt, at både F1 og F4 har sovet hjemme hos dem.

F1 havde en episode, hvor hun tog en kasket fra tiltalte, hvor der kom noget tumult. F1 sagde noget med "Add, han tager mig på brysterne". Det endte med, at F1 sagde det til sin mor, der vist anmeldte det til kommunen. Hun hørte ikke mere til episoden.

Adspurgt af forsvareren forklarede hun, at tiltalte kun har rørt hende den ene gang. Det skete aldrig igen.

Hun hadede tiltalte, fordi han tog hendes fars plads, for hun ville bare gerne have, at hendes forældre var sammen.

Hun husker ikke tiltaltes reaktion, da episoden med F1 skete.

F3 og F1s venskab ophørte på grund af episoden, for F1s mor ville ikke have, at F1 kom i deres hjem.

Hun tror, at sagen med C har givet F3 mod til at stå frem og fortælle, hvad hun har været udsat for.

Det er rigtigt nok, at F1 bandede meget. Men hun husker ikke, at F1 omtalte sex. F1 sagde et eller andet med, at hendes mor var en luksusruder. Måske har hun også sagt, "Du er en pik", men hun har svært ved at huske det i dag.

Bistandsadvokaten nedlagde på vegne F2 påstand om tortgodtgørelse på 8.000 kr. med rente efter erstatningsansvarsloven og tog forbehold om øvrig erstatning.

A har forklaret, at hun blev kæreste med tiltalte i 2004. Deres forhold stoppede i 2007. Han boede reelt hos hende, uden han dog havde adresse hos hende. Det var nok efter Ds fødsel, at han flyttede ind.

Hun har kun hørt F2 forklare noget om, at tiltalte havde rørt ved hendes bryster. Det er længe siden, at hun fortalte det. Hun tænkte dengang, at det nok måtte være en misforståelse. Så hun gjorde ikke noget ved det. Hun har ikke hørt noget fra F3 om, at tiltalte skulle have forulempet hende.

C og F3 delte værelse. Der var opsat en reol midt i værelset, så der var en adskillelse.

Hun gik altid selv tidlig i seng, men tiltalte var natteravn. Hun ved ikke, hvad han foretog sig efter, hun gik i seng. Der var tv på pigernes værelser, og de faldt tit i søvn, mens tv'et var tændt. Så de måtte ofte slukke for tv'et. Det gjorde både hun og tiltalte.

Hun havde ikke talt med F3 om det, inden F3 anmeldte tiltalte til politiet. Det var først efter, at F3 havde afgivet forklaring, at hun selv blev orienteret.

Om F1 forklarede hun, at hun kendte F1s mor. F1 og F3 var gode veninder. F1 kunne godt overnatte, og sov så hos F3.

Der var på et tidspunkt en episode, hvor hun blev bedt om at deltage i et møde på kommunen. Hun husker dårligt, fordi hun har haft en blodprop. Det var noget med, at tiltalte skulle have krænket F1, og det havde F1 fortalt til sin mor. Hun husker ikke, hvad tiltalte skulle have gjort.

Hun husker ikke, at der var noget med nogle billeder på en telefon. Det kan godt tænkes, at tiltalte har taget billeder af hende, når de har haft sex. Billederne kan godt have ligget på hans telefon. Hun husker ikke, om de talte om det på kommunen. Samtalen på kommunen førte ikke til noget. Tiltalte deltog ikke i mødet, for han var ikke indkaldt. F1 kom ikke mere hos dem herefter.

Hun kontaktede F1s mor og bad hende om, at hun ikke anmeldte det, men det var fordi, at det ville gå ud over Ds barnedåb, men F1s mor ville ikke vente med at anmelde det.

Foreholdt afhøring, bilag F-2-1 forklarede hun, at hun har underskrevet rapporten. Foreholdt, at det hun skulle have forklaret, at mødet på kommunen skyldtes, at tiltalte havde rørt ved F1s bryster, forklarede hun, at hun nok har forklaret sådan, og at det var det, som mødet på kommunen angik.

Foreholdt bilag forhold 2, F-1-2, s. 3, journalrapport fra kommunen om en mobil med fotos, forklarede hun, at hun ikke kan huske det i dag. Men når kommunen har skrevet, at de har talt om det, så har de nok talt om det. Hun ved, at det var F1s mor, der anmeldte det.

Hun mener, at F1 har haft en vanskelig opvækst.

F4 kom også meget i hjemmet. Først var hun venner med C, men senere var hun F3s veninde. Hun har ikke hørt, at F4 skulle have oplevet noget hos dem.

Det var dengang hendes opfattelse, at hun ikke havde brug for hjælp fra kommunen. I dag kan hun godt se, at hun måske havde brug for hjælp dengang.

Hun har ikke fået F3 til at gå til politiet. Det er noget, som F3 selv har besluttet at gøre. Hun vidste det først efter, at F3 havde anmeldt det. Det er noget pladder, hvis tiltalte har forklaret, at hun skulle have fået F3 til at anmelde det, fordi hun ville hævne sig over for tiltalte.

Adspurgte af forsvareren, forklarede hun, at pigerne tog pænt i mod tiltalte. De accepterede ham.

F og pigerne havde samvær hos F. F kom ikke i hendes hjem.

Tiltalte kunne godt lege med pigerne. De drillede ham meget med hans kasket. De syntes, at det var sjovt at tage den og løbe med den. Det var sjovt, når han løb efter dem. Hun mener ikke, at der skete noget upassende i den sammenhæng.

Da han flyttede fra hende, flyttede han ind på et herberg på ... Hun kom til ham, når han skulle have samvær med D. Han kom ikke i lejligheden, efter de gik fra hinanden. De har ikke været uenige om samvær eller forældremyndighed.

Tiltalte kunne ikke lide hendes nye kæreste, men det gav ikke konflikter i forhold til D.

Adspurgte af anklageren forklarede hun, at hun ikke har hørt pigerne sige, "bol mig", "pik" eller lignede. Pigerne har ikke gjort tilnærmelser til tiltalte under legen med kasketten.

F1 har forklaret, at hun har været veninder med F3. De gik i klasse sammen. Hun kom også hos F3. De legede sammen. Hun overnattede også hos F3. Hun var der rigtig tit, nærmest hver dag, særligt efter, at F3 kom hjem fra julemærkehjemmet. Hun var også sammen med F4, men hun kunne ikke lide hende så godt.

I begyndelsen var tiltalte ikke nærgående over for hende, men på et tidspunkt begyndte han at røre hende ved hende. Hun var vel 10 år på det tidspunkt. Han løftede hende med begge arme, og han holdt den ene arm under hendes rumpe og pressede en finger op mod hendes tisse-

kone. Hun havde ofte joggingbukser på. Hun bad ham lade være. Når det ikke hjalp, så bad hun ham. Det var irriterende. De løb hurtigt ind på værelset eller udenfor, og de talte ikke om det, der var sket.

Om natten, når hun sov, så kom han ind og rørte ved dem på dynen. Hun vågnede med det sammen, men han sagde, at han ledte efter noget på gulvet. Hun bad ham skride. Han sad på knæ på gulvet. Han rørte hende, inden hun fik vækket F3. Han rørte både oven på dynen, men også under dynen på hendes lår. Men når hun fik vækket F3, sagde F3 ”Skrid T”, hvorefter han gik. Hun tænkte, at han havde været der mange gange, ud fra den reaktion, som F3 havde. Det var underligt. Hun tænkte ikke mere over det, og om morgenen legede de bare videre. Hun kom alene en dag, hvor F3 ikke var kommet hjem. Hun og tiltalte sad i sofaen. Tiltalte tog armen om hende og prøvede at putte hånden ned i hendes bukser. Han prøvede at kysse hende. Hun husker ikke, om det lykkedes for ham. Han havde hånden i hendes bukser, inden for hendes trusser. Han rørte også ved hendes bryster. Hun fik tidligt bryster, og hendes mor forlangte, at hun gik med sådan en bh-top. Han rørte hende også ved navlen. Han stoppede, fordi det ringede på. Det var F3, der kom hjem. Hun blev så glad for at se F3, for så var hun ikke alene mere med tiltalte. Hende og F3 talte ikke om det.

Tiltalte viste hende billeder på sin telefon. Det var billeder, hvor han havde samleje med A. Der var vist to billeder. På det ene billede, havde A tiltaltes pik i sin mund. På det andet billede tog han hende vist bagfra. A så rigtig ulykkelig ud. Hun havde aldrig set sådanne nogle billeder før, men hun husker tydeligt, at A ikke så glad ud. Hun har ikke taget telefonen fra tiltalte for at se på billederne.

Engang stod hun, G og F3 sammen ved kaninburet i gangen. Da kom tiltalte hen til hende og lavede bollebevægelser op af hende.

På et tidspunkt slog tiltalte hende. Hun kan ikke huske, hvorfor han slog hende. Men hun sagde til F3, at de skulle gå udenfor. Så det gjorde de. Hun talte med F3 om det, og hun sagde, at hun nu ville sige det til sin mor. F3 bad hende om at lade være, fordi det ville gå ud over F3 og F3s mor.

F3 var ked af det, og hun ringede til sin mor. A bad om at tale med vidnet, og A bad nu vidnet om at lade være med at tale med sin mor, men komme tilbage til lejligheden, så de kunne tale sammen om det. Hun troede, at A vidste, hvad der foregik. Hun måtte simpelthen vide det. Hun valgte at gå hjem til sin mor og fortælle om det. Hun blev bagefter placeret på et opholdshjem. Hun talte ikke mere med F3. De har mødtes en enkelt gang langt senere, men der talte de ikke om det.

F3 har aldrig sagt noget til vidnet om, at der var sket noget med hende, men vidnet havde på fornemmelsen, at tiltalte også gjorde noget ved F3.

Det passer nok meget godt, at lillesøster var et par måneder gammel, da vidnet fik sagt det til sin mor. Da havde det stået på længe, også inden at A blev gravid.

Hun ved, at hendes mor meldte det til kommunen, men hun ved ikke, om der skete mere. Hun blev glad på F3s vegne, fordi kommunen fik det at vide.

Hun har selv talt med en psykolog på opholdsstedet. Hun kan fortsat blive ked af det over det, som skete dengang. Det kommer eksempelvis, hvis hun føler, at nogen krænker hende. Hun reagerer ved at blive ked af det og trøstespise.

Forholdt tiltaltes forklaring om, hvad han mener, at der er sket, forklarede hun, at tiltalte løj. Adspurgte af forsvareren forklarede hun, at hun ikke husker, om tiltalte var skaldet dengang, men der var noget med en episode, hvor de tog tiltaltes kasket og gemte den.

Hun talte aldrig med A eller F3 om det, som tiltalte gjorde. Det var først efter episoden, hvor han havde slået hende, at hun fortalte noget til nogen.

Adspurgte af forsvareren forklarede vidnet, at både hun og F3 var begyndt at få bryster, men de var ikke seksuelt interesseret. Det begyndte først, da hun var 13 år. Hun brugte ikke ord som

”pik” eller sagde, at nogen skulle tage på hende. Hun var kun 10 år. Det oplevede hun heller ikke fra F3.

B har forklaret, at F1 og F3 ofte var sammen. F1 begyndte med at komme hos F3, da de boede omme bag togstationen i musikkvarteret. Da A blev skilt og flyttede, kom F1 også i det nye hjem. F1 og F3 var nu sammen hele tiden. F1 sov også hos F3 mange gange.

Hun oplevede, at F1 begyndte at forandre sig. Hun ville ikke gå i bad. Hun tog på i vægt. En dag kom hun hjem, og hun blødte fra læben. Hun fortalte, at hun var blevet slået. Herefter åbnede F1 mere op for, hvad hun havde oplevet. Det gik op for hende, at der var sket noget mere. Der var også en anden pige til stede, og F3 var der. Hun spurgte F3, om hun skulle hjælpe hende, og det ville F3 gerne have.

Pigerne fortalte, at han kiggede på dem om natten, og at han tog på deres bryster. Han havde vist også prøvet at kysse F1. Den sidste pige, H, havde set, at F1 var blevet slået af tiltalte. Efter et par timer, hvor F3 var gået hjem, var hun selv hos en veninde. Hun så nu, at A bankede på vidnets dør. Hun gik over til hende. Hun bad A om at komme indenfor, for vidnet var rasende over det, som var sket, og hun ville ikke skændes med A på trappen. Vidnet var simpelthen så vred. A kom med indenfor, og de havde et kæmpe skænderi. Meget højlydt. A sagde, at hun ikke måtte melde det. A sagde hele tiden, ”du ved ikke, hvad der sker, hvis du siger det”. Hun tilbød A, at hun ville hjælpe hende, men hun kunne ikke få A til at sige, hvad der ville ske.

Hun tror, at den eneste grund til, at F3 og F1 fortalte hende, hvad der var sket, var fordi, at H havde set, at F1 blev slået. Så var der ikke nogen vej tilbage. Nu måtte de fortælle det. Vidnet anmeldt det til kommune.

F1 havde det rigtig dårlig, og vidnet kunne ikke hjælpe hende. Hun havde hverken redskaberne eller erfaringen, så F1 fik tilbudt et opholdssted, hvor hun kunne bo.

Hun meldte episoden til sagsbehandleren. Hun gjorde ikke mere ved det selv. Hun husker ikke, at hun skulle have bedt om at være anonym.

Det er vist rigtigt, at der var noget med, at F1 havde set billeder, hvor A suttede på tiltaltes lem. Billederne lå vist på tiltaltes telefon. Det havde hun helt glemt.

Hun forbød F1 at komme hos F3 efter episoden. Hun talte heller ikke selv med A mere. De har ikke talt sammen siden.

Adspurgt af forsvareren forklarede hun, at F1 var tidligt udviklet. Men hun var ikke nærgående over for voksne, og hun har aldrig oplevet, at F1 sagde frække ting eller ord.

F4 forklarede, at hun har været veninder med F3. De mødtes vist i området, hvor de boede. De besøgte hinanden meget. Hun var ca. 5-6 år, da de blev veninder.

Hun kom meget hjemme hos F3. F3 mors kæreste T gjorde ikke noget i begyndelsen. Men med tiden blev han mere og mere nærgående. Hun syntes, at han tit tog på hendes bryster. Det var mest om natten, når hun sov der. Hun sov der tit. Hun sov på en madras ved siden af F3s seng.

T kom tit ind på værelset, når F3s mor var gået i seng, og hun vågnede ved, at han forsøgte at tage hendes undertøj af. Han prøvede at stikke fingrene op i hende, så hun vågnede ved det. Det lykkedes også for ham, at få sine fingre op i hende. Det er nok sket en 3-4 gange.

Han tog også på hendes bryster. Hun registrerede tit, at han var på værelset. Hun bad ham stoppe. Han sagde ikke, hvorfor han var på værelset. Det foregik over en lang periode.

Hun har mange gange registreret, at han bare har gået rundt inde på værelset, når hun er vågnet, hvorefter han er gået ud igen. Hun tænker i dag, at det var fordi, at hun vågnede, at han gik ud.

Vidnet forklarede yderligere, at hun aldrig fortalte det til nogen, heller ikke F3. Hun har først efter sagen er indledt talt med F3 om det.

Hun har ikke haft behov for professionel hjælp tidligere. Efter sagen er gået i gang, har det været ubehageligt for hende.

Hun blev kontaktet af F3, der fortalte, at politiet ville afhøre hende. Hun tænkte, at det angik en episode for 2 år siden, men det viste sig at angå det, som foregik, da hun var barn.

For ca. 2 år siden kom F3s mor, A, til skade og var på hospitalet. Der var ingen til at tage sig af T og As datter, D. A spurgte, om hun havde lyst til at passe D og følge hende i skole. Det ville A være tryk ved. Det sagde hun ja til. Hun skulle følge D i skole dagen efter, men vidnet skulle hente D hos T. T spurgte hele tiden, om hun har lyst til at blive der, men hun havde ikke lyst til at blive der. Det havde hun fortalt til F3 efterfølgende.

Adspurgt af forsvareren forklarede hun, at det godt kan være, at hun var ældre end 5-6 år. Hun var begyndt at udvikle bryster. Hun var en tyk pige.

Hendes forældre blev bekymret, fordi de mente, at T havde været for nærgående i forhold til As ældste datter, da de deltog i hendes konfirmationsfest. Hendes forældre gjorde dog ikke noget i den forbindelse.

F3 havde fortalt hende om episoden med kasketten, efter F3 havde været i retten, men det er ikke noget som vidnet husker noget om.

Adspurgt af forsvareren forklarede hun, at hun ikke kender sin far. Hun har haft en stedfar, men hun har aldrig haft problemer med ham. Hun har ikke fortalt tiltalte noget om nogen problemer. Det husker hun i hvert fald ikke i dag.

Adspurgt af bistandsadvokaten gentog hun, at hun ikke har været i nogen form for behandling angående dette."

Personlige forhold

Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han i dag er arbejdssøgende. Han har boet på et pensionat, men i dag har han sin egen lejlighed. D bliver 12 år til december. Han har telefonisk kontakt med hende hver dag. Hun kommer forbi, når hun har lyst. Hun bor hos sin mor. D og C ses fortsat.

Rettens begrundelse og afgørelse

Tiltalte har forklaret, at han aldrig har rørt pigerne på en seksuel måde. Det var pigerne der havde et grimt sprog og opførte sig seksuelt over for ham. Han har aldrig været i lejligheden, når F3s veninder sov der. Han har leget med pigerne, bl.a. en leg hvor de tog hans kasket. Han har en gang haft hårdt fat i F1, men det var fordi, at hun ikke ville stoppe.

Her overfor står pigernes forklaringer, der på mange måder er identiske. Pigerne har i retten tegnet et billede af tiltalte, der kom på F3s værelse om aftenen, efter pigerne var faldet i søvn. Han rørte ved dem under dynen, og hvis de vågnede, sagde han, at han ledte efter fjernbetjeningen. Ingen af pigerne talte med hinanden om deres oplevelser dengang, de oplevede dem.

Forhold 1 og 4

F3 og F4, som ikke har talt med hinanden om de ting, der er sket, hverken da det skete eller senere i livet, før efter sagen er gået i gang, har afgivet en stort set enslydende forklaring om, at tiltalte kom på F3s værelse, når det var aften eller nat, og han der rørte ved deres kroppe, som anført i anklageskriftets forhold 1 og 4. F3 har afgivet forklaring til politiet to gange. I den første forklaring, der er gennemlæst og underskrevet, forklarede hun om, at tiltalte havde en finger i hendes skede, og i den anden forklaring fremgår det, at hun fastholder, at tiltalte havde indført en finger i hendes skede under overgrebene. Hun kunne i retten vedstå forklaringen, men hun kunne ikke længere huske, om han havde haft en finger i hendes skede. Imidlertid svarer hendes forklaring fuldstændig til den forklaring, som F4 afgav om fremgangsmåden, hvorfor retten finder, at det er ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte havde en eller flere fingre i hendes skede, og efter F4s forklaring, at tiltalte lavede tilsvarende overgreb mod F4. Det fremstår uklart, om tiltalte altid puttede en finger i F3s skede under alle overgreb, eller om det kun var nogen gange. Retten dømmer derfor efter anklageskriftet i forhold 1, dog således, at tiltalte dømmes for flere gange at have haft en finger i F3s skede. Det fremstår ligeledes uklart, om tiltalte har lavet 10-15 overgreb på F4, idet hun forklarede, at overgrebene skete tit, men hun kunne ikke sætte noget antal på. Retten finder derfor, at der kan domfældes for, at tiltalte flere gange udførte overgreb på F4. Endvidere forklarede F4, at han har haft en finger i hendes skede 4-5 gange. I dette omfang dømmes tiltalte i forhold 4.

Forhold 2

Efter F1s forklaring lægger retten til grund, at tiltalte flere gange har krænket hendes blufærdighed, som anført i anklageskriftet. Tiltalte er derfor skyldig i dette forhold. Det bemærkes, at beføling af ben må anses som omfattet af straffelovens § 232 i den sammenhæng, det er foregået i.

Forhold 3

Efter F2s forklaring lægger retten til grund, at tiltalte har krænket hendes blufærdighed, som anført i anklageskriftet. Tiltalte er derfor skyldig i dette forhold. Det bemærkes, at beføling af fødder må anses som omfattet af straffelovens § 232 i den sammenhæng, det er foregået i.

Straffen fastsættes til fængsel i 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 216, stk. 2, og § 223, jf. i det hele § 225 (dagældende § 222, stk. 2, og § 223, i det hele jf. § 224) og § 232.

Retten har lagt vægt på forholdenes karakter, længden af perioden, som overgrebene er begået, antallet af overgreb og de forurettedes alder. Endvidere har retten lagt vægt på, at F3 var tiltaltes daværende samleveres sørbarn. Der er intet grundlag for at gøre straffen betinget.

Retten tager erstatningspåstanden til følge som nedenfor bestemt. Retten finder, at der er grundlag for idømmes af erstatning for tort henset de overgreb, der er begået mod helt unge piger. Retten har lagt vægt på overgrebenes karakter og den periode, som overgrebene er begået over.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F3 betale 50.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 3. juni 2017.

Tiltalte skal inden 14 dage til F2 betale 15.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 3. juni 2017.

Tiltalte skal inden 14 dage til F1 betale 4.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 3. juni 2017.

Tiltalte skal inden 14 dage til F4 betale 30.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 3. juni 2017.